

A sárga hal kalandja

Egy sárga hal elkóborolt az anyukájától. Félve úszott az Óceánban.

Egyszer csak hirtelen egy cápa állta útját. Be akarta kapni a halat, de ahogy a hal hozzáért ellenségéhez, az sárga lett. A sárga hal pedig kék színű. Ahogy észrevették, hogy megváltozott a színük, ijedtükben gyorsan továbbúsztak.

Úszott a hal. Egyszer csak arra lett figyelmes, hogy egy nagy barlangban van. Ijedtében azt hitte, hogy ellenség leselkedik rá. De ez nem így volt. Egy kedves piros polip jött oda hozzá. Megsajnálta a halat, ezért behívta otthonába.

A polip mindenféle jó csemegével kínálta a halat. A hal közben észrevette, hogy újra sárga lett. A polip megkérdezte tőle:

-Miért örülsz ennyire?

A hal így felelt:

-Azért, mert megmentettél és azért is mert újra sárga lettem. Aztán elmondott mindent a cápás útvjáról.

A piros polip csodálkozással hallgatta a történeteket, aztán így szólt:

-Nagyon különös, de már le kellene feküdnöd. A sárga hal lefeküdt és öt perc múlva el is aludt. Csönd lett. A polip még egy kicsit olvasott, aztán ő is lefeküdt.

Reggel a polip reggelit készített és hívta a sárga halat enni és inni. A hal vidáman pattant ki az ágyból és már evett is. A polip megígérte, hogy megkeresik a sárga hal anyját. Reggeli után már indultak is.

Mentek és egyszer csak láttak valamit. Azt látták, hogy a hal anyját mindjárt bekapja egy bálna. A polip sok helyen megharapta a bálnát. A bálna sérülten továbbúszott. A sárga halacska anyukája kiszabadult.

Az anya mondta a sárga kishalnak, hogy ne szökjön el. A polipot meghívták vendégségbe. Ott aludt egy éjszakát.

Másnap reggel elbúcsúztak a poliptól és megköszönték a segítséget.

„Fekete Párduc” 2. a osztály